

11 Νοεμβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Μηνάς

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 11 Νοεμβρίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του [Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνά](#).

•

Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

«Ο άγιος Μηνάς ήταν επί της βασιλείας του Μαξιμιανού, και ως στρατιωτικός ανήκε στο τάγμα των Νουμέρων, που λέγονταν Ρουταλικοί, υπό τον ηγεμόνα Αργυρίσκο, στο Κοτυάειο της Φρυγίας. Επειδή δεν άντεχε να βλέπει την πλάνη των ειδώλων να κυριαρχεί, ανέβηκε σε όρος, αγωνιζόμενος να καθαρίσει την καρδιά του με νηστείες και προσευχές. Αφού ενίσχυσε αρκετά τον εαυτό του και ανέφλεξε την ψυχή του από τον θείο πόθο του Χριστού, κατέβηκε από το όρος. Πήγε λοιπόν

και στάθηκε εν μέσω των ειδωλολατρών και ομολόγησε με δύναμη την πίστη του στον Χριστό. Γι' αυτόν τον λόγο και τον κτύπησαν, του έξυσαν πάρα πολύ τις σάρκες με τρίχινα υφάσματα και τον έβαλαν σε καυστήρα φωτιάς. Τέλος, αφού του καταπλήγωσαν όλο το σώμα με το διαρκές σύρσιμό του πάνω σε αγκάθια, τον θανάτωσαν με ξίφος».

Εκείνο που έδινε στον άγιο Μηνά, όπως και σε όλους τους αγίους, τη δύναμη να υπερβαίνουν και την ίδια τη φύση, ήταν η υπέρ φύσιν αγάπη προς τον Χριστό. Ο έρωτάς τους προς Εκείνον τους έκανε να κυριαρχούν πάνω στην θεωρούμενη αξεπέραστη βία της φύσεως, διότι τους έστρεφε ολοκληρωτικά προς Αυτόν. «Ο γαρ θείος έρωσ σου κατακρατήσας της φύσεως, λήθην, Μηνά, ενεποίει». Το έχουμε τονίσει επανειλημμένως: χωρίς την χάρη του Θεού, απόρροια της αγάπης προς Εκείνον, δεν μπορεί κανείς να υπομείνει τα μαρτύρια. «Η γαρ θεία χάρις συμπαρούσα, Μηνά, σε ενίσχυσε». Κι είναι επόμενο η χάρη αυτή βρίσκοντας δίοδο για τον κόσμο την διαφανή ύπαρξη του αγίου, να τον κάνει να προσφέρει θαυματουργίες.

Κι ένα από τα «άπειρα» θαύματά του παραθέτουμε και στη συνέχεια: «Ένας πιστός προσήλθε κάποια φορά στον ναό του αγίου Μηνά να προσευχηθεί, οπότε πήγε σε ένα πανδοχείο να καταλύσει. Όταν όμως ο πανδοχέας αντιλήφθηκε ότι αυτός που προσήλθε έφερε χρυσό εγκόλπιο, σηκώθηκε στο μέσο της νύκτας και φόνευσε τον άνθρωπο. Τον κατέκοψε σε κομμάτια και τον έβαλε μέσα σε καλάθι, τον κρέμασε κάπου, και περίμενε να ξημερώσει. Βρισκόταν σε αγωνία πώς και πού να τον πάει, θέλοντας να τον κρύψει σε μέρος αφανές. Καθώς λοιπόν σκεφτόταν αυτά, ο άγιος του Χριστού μάρτυς φάνηκε έφιππος σαν στρατιώτης, και ρωτούσε για τον ξένο που κατέλυσε εκεί.

Ο φονιάς έκανε βεβαίως τον ανήξερο, οπότε ο άγιος κατέβηκε από το άλογο και εισήλθε στα ενδότερα. Κι αφού κατέβασε το καλάθι, λέγει: – τι είναι αυτό; Ο δε πανδοχέας, γεμάτος έκπληξη, έπεσε από το φόβο του μπροστά στα πόδια του αγίου σαν άψυχο πτώμα. Τότε συνέβη το εξής καταπληκτικό: ο άγιος συναρμολόγησε το κομματιασμένο σώμα του ανθρώπου, προσευχήθηκε γι' αυτόν και τον ανέστησε, λέγοντάς του: «Δος δόξαν τω Θεώ». Αυτός δε, σαν να σηκώθηκε από ύπνο, κι αφού κατάλαβε πόσα και τι είχε πάθει από τον πανδοχέα, δόξασε τον Θεό. Κι αφού ευχαρίστησε τον φαινόμενο σαν στρατιώτη, τον προσκυνούσε. Ο άγιος τον σήκωσε, πήρε από τον φονιά το κλεμμένο χρυσάφι, του το έδωσε και είπε: – Πήγαινε τώρα στον δρόμο σου. Στον δε φονιά, αφού τον έλεγξε αυστηρά και τον κατήχησε, κι αφού βλέποντας τη μετάνοιά του τού χάρισε την άφεση του εγκλήματός του, προσευχήθηκε γι' αυτόν, οπότε ανέβηκε και πάλι στον επιφανόμενο ίππο του και χάρθηκε από τα μάτια του πανδοχέα».